سیویلیکا - ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا CIVILICA.com

عنوان مقاله:

مقایسه اثر بخشی آموزش مبتنی بر روان شناسی مثبت گرا با آموزش مبتنی بر روش شناختی-رفتاری بر تاب آوری دانش آموزان مدارس استعدادهای درخشان

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی تربیتی, دوره 20, شماره 52 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

عادل خالقی ثمرین - دکتری روانشناسی سلامت، گروه روانشناسی، دانشگاه عدالت، تهران، ایران

حسن احدی - استاد، گروه روانشناسی ،دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

على اصغر اصغرنژاد فرید - دانشیار، گروه روانشناسی عمومی، دانشگاه علوم پزشكی ایران، تهران، ایران

غلامرضا صرامی فروشانی - استادیار، گروه آموزشی روانشناسی تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

مهدیه رحمانیان - دانشیار، گروه روان شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی آموزش مبتنی بر روان شناسی مثبت گرا با آموزش مبتنی بر روش شناختی-رفتاری بر تاب-آوری دانش آموزان مدارس استعدادهای درخشان بود. روش پژوهش، آزمون-پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان مدارس استعدادهای درخشان، مشغول به تحصیل در مقطع متوسطه اول در سال تحصیلی ۹۷-۱۳۹۶ (حدود ۱۲۰۰۰ نفر) بود که از بین آن ها نمونه ای به حجم ۴۵ نفر با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای انتخاب شد و به تصادف در دو گروه آزمایش و یک گروه کنترل جایدهی شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه تاب آوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) استفاده شد. گروه های آزمایشی به مدت ۱۴ جلسه ۹۰ دقیقه ای تحت آموزش مبتنی بر روان شناسی مثبت گرا (سلیگمن و رشید، ۱۲۰۶) و روش شناختی-رفتاری (بک و همکاران، ۱۹۸۸) قرارگرفتند اما گروه کنترل هیچ مداخله ای دریافت نکرد. یافته ها نشان داد که تفاوت گروه آزمایش و گواه در هر دو رویکرد معنادار است و به ترتیب آموزش مبتنی بر روان شناسی مثبت گرا و شناختی-رفتاری بیشتری، دست پیدا کنند اما آموزش مبتنی بر روان شناسی مثبت گرا و شناختی-رفتاری در این امر توفیق دارند.

كلمات كليدى:

روان شناسی مثبت گرا, درمان شناختی رفتاری, تاب آوری, دانش آموزان مدارس استعدادهای درخشان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1950758

